

Dosarul nr. 2rci-43/18

Instanța de fond: CA Chișinău – S. Arnăuț

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele ședinței
judecătorul

Oleg Sternioală,

judecători

Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de către Balan Vladimir, lichidatorul Întreprinderii Mixte „Roco-Turism” Societate cu Răspundere Limitată în procedura simplificată a falimentului,

în cauza la cererea introductivă înaintată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru împotriva Întreprinderii Mixte „Roco-Turism” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017, prin care s-a admis parțial cererea lichidatorului Întreprinderii Mixte „Roco-Turism” Societate cu Răspundere Limitată, Balan Vladimir cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente perioadei activității în calitate de administrator provizoriu și lichidator,

CONSTATĂ:

La 03 septembrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru a înaintat cerere introductivă împotriva ÎM „Roco-Turism” SRL, solicitând intentarea procesului de insolabilitate față de debitor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Roco-Turism” SRL și în scopul prevenirii modificărilor stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate s-a dispus aplicarea

măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile Legii insolvenței. În calitate de administrator provizoriu a fost numit Balan Vladimir. (f.d. 68-70, vol. I)

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016 s-a declarat ÎM „Roco-Turism” SRL în stare de insolvență, s-a intentat în privința debitorului procedura simplificată a falimentului și s-a desemnat în calitate de lichidator Balan Vladimir. (f.d. 134, 135-137, vol. I)

La 15 ianuarie 2016 lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului a depus cerere, prin care a solicitat a trece în obligația solidară a administratorului și asociaților ÎM „Roco-Turism” SRL Beliesco Elena, Gumbatov Tariana și Mammadov Rauf achitarea onorariului fix administratorului provizoriu/lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir, în mărime de 72 453,33 lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 1823,8 lei și a încasa în mod solidar de la Beliesco Elena, Gumbatov Tatiana și Mammadov Rauf în folosul administratorului autorizat Balan Vladimir onorariul fix în mărime de 72 453,33 lei și cheltuielile suportate în mărime de 1823,8 lei.

În motivarea cererii lichidatorul a indicat că conform încheierii Curții de Apel Chișinău din 05.10.2015 a fost desemnat în calitate de administrator provizoriu al ÎM „Roco-Turism” SRL și împuternicit de a întreprinde măsuri pentru asigurarea integrității masei debitoare, de a verifica oportunitatea și posibilitățile continuării sau restabilirii activității economice a debitorului. În scopul executării încheierii instanței de judecată, administratorul provizoriu a notificat toate organele ce dețin evidența debitorului, înregistrează bunurile și statutul juridic al ÎM „Roco-Turism” SRL, a efectuat interpelările necesare, a verificat situația patrimonială a debitorului și a analizat situația economică a acesteia, suportând în acest sens cheltuieli din cont propriu. Ca rezultat, a întocmit Raportul și Tabelul preliminar al creanțelor creditorilor.

Administratorul autorizat consideră că, potrivit art. 25 și art. 32 al Legii insolvenței, instanța de insolvență urmează să-i stabilească remunerația pentru activitatea desfășurată, care nu poate fi mai mică de 38 253,33 lei, pentru întreaga activitate de administrator provizoriu (05.10.2015-04.03.2016).

Având în vedere că ÎM „Roco-Turism” SRL nu dispune de bunuri ce pot fi urmărite pentru stingerea obligațiilor de plată a remunerației, acestea urmează să fie trecute în seama organelor de conducere a debitorului.

Liquidatorul a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04.03.2016 a fost desemnat în calitate de lichidator al ÎM „Roco-Turism” SRL, a fost obligat să publice dispozitivul hotărârii privind intentarea procedurii de insolvență și să întreprindă măsuri privind identificarea activelor sau masei debitoare ce ar putea fi valorificată pentru stingerea creanțelor creditorilor, stabilirea cauzei apariției stării de incapacitate de plată a debitorului și verificarea existenței temeiurilor de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere.

A menționat că în cadrul exercitării atribuțiilor prevăzute de legea insolvenței, în scopul executării încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2015 și hotărârii din 04 martie 2016, administratorul provizoriu/lichidatorul a suportat cheltuieli legate atât de publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial, cât și expedierea scrisorilor, notificărilor corespunzătoare, în mărime totală de 1823,8 lei.

Astfel, prin hotărârea adunării creditorilor ÎM „Roco-Turism” SRL din 24.05.2016, reflectată în procesul-verbal nr. 1 din 24.05.2016, lichidatorului i-a fost stabilită o remunerație fixă pentru activitatea desfășurată în calitate de lichidator în mărime de 11 400 lei și a remunerației de succes în mărime de 2 % din creanțele ce vor fi achitate creditorilor. Pentru perioada 04.03.2016-04.06.2016, a solicitat încasarea onorariului fix în mărime de 34 200 lei (11400 lei x 3 luni).

A susținut că, având în vedere că lichidatorul a fost desemnat în funcție la 04.03.2016, este evident că pentru perioada de activitate a acestuia în calitate de lichidator până 04.06.2016, onorariul fix constituie 34 200 lei. Totodată, luând în considerație că debitorul nu dispune de bunuri din masa debitoare, onorariul poate fi trecut pe seama organelor de conducere.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017 s-a admis parțial cererea înaintată de lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir. S-a stabilit cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu ÎM „Roco-Turism” SRL, Balan Vladimir pentru perioada de observare în sumă de 7600 lei lunar, iar pentru perioada efectiv lucrată remunerația constituie suma de 23 500 lei. S-a trecut în obligația administratorului și fondatorului ÎM „Roco-Turism” SRL Beliesco Elena și Mammadov Rauf achitarea remunerației administratorului provizoriu pentru perioada de observare și onorariul fix al lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL și s-a încasat în mod solidar suma de 57 700 lei și a cheltuielilor suportate de către administratorul provizoriu/lichidator din cont propriu pentru îndeplinirea funcțiilor sale în mărime de 1823,80 lei. În rest, cererea înaintată de lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente perioadei activității în calitate de administrator provizoriu și lichidator din contul asociatului Gumbatov Tatiana, s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. 241, 242-246, vol. I)

La 21 decembrie 2017 Balan Vladimir, lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017, în partea în care a fost respinsă cererea cu privire la încasarea de la Beliesco Elena, Gumbatov Tatiana și Mammadov Rauf în favoarea administratorului autorizat Balan Vladimir a onorariului fix și a cheltuielilor suportate în calitate de administrator provizoriu al ÎM „Roco-Turism” SRL, cu pronunțarea unei noi decizii, în această parte, privind admiterea integrală a cerințelor. (f.d. 250-251, vol. I)

În motivarea recursului înaintat recurentul a invocat că încheierea instanței de insolabilitate este neîntemeiată, deoarece a ignorat faptul că administratorul autorizat Balan Vladimir a solicitat încasarea de la administratorul și asociații ÎM „Roco-Turism” SRL atât a onorariului fix pentru activitatea în calitate de administrator provizoriu, cât și în calitate de lichidator, precum și a cheltuielilor suportate.

Consideră că instanța de insolabilitate nu a motivat nici într-un mod respingerea trecerii pe seama asociatului Gumbatov Tatiana a remunerației administratorului autorizat și nici a cheltuielilor suportate de administratorul provizoriu în exercitarea atribuțiilor sale.

Indică că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile de autonomie financiară” și Hotărârii Guvernului nr. 165 din 09.03.2010, modificată prin hotărârile nr. 287 din 30.04.2013, nr. 299 din 23.04.2014, nr. 219 din 29.04.2015 remunerația administratorului provizoriu pe perioada de observare urma a fi determinată reieșind din: - salariul minim în mărime de 1900 lei/lunar; - coeficientul minim de multiplicare care este egal cu 4; - perioada efectiv lucrată (151 zile, numirea la data de 05.10.2015 în calitate de administrator provizoriu și 04.03.2016-ședința de examinare a cererii introductive). În opinia recurentului, remunerația administratorului provizoriu pentru perioada efectiv lucrată constituie 38 253,33 lei (1900 x 4/30 x 151). Cu toate acestea, instanța de insolabilitate neîntemeiat a redus onorariul administratorului provizoriu fără a motiva soluția dată.

Menționează că, lipsa unei motivări clare a instanței de insolabilitate în privința reducerii onorariului fix al administratorului provizoriu reprezintă o violare directă a dreptului la un proces echitabil, precum și violarea dreptului de proprietate consfințit de art. 1 al Protocolului 1 la Convenția CEDO.

La 17 ianuarie 2018 Gumbatov Tatiana, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav a depus referință, solicitând restituirea recursului declarat de către Balan Vladimir, lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, ca fiind înaintat în afara termenului legal sau să fie respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017. (f.d. 4-7, vol. II)

La 29 ianuarie 2018 Beliesco Elena a depus referință, solicitând admiterea recursului declarat de către Balan Vladimir, lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, deoarece este întemeiat. (f.d. 8, vol. II)

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit practicii judiciare termenul de recurs se calculează din data înmânării hotărârii motivate.

Materialele cauzei atestă că Curtea de Apel Chișinău la 15 august 2017 a pronunțat hotărârea, în lipsa recurentului, prin care a admis cererea lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir cu privire la încasarea remunerației, care a fost expediată prin intermediul oficiului poștal cu scrisoare de însoțire nr. 15205 din 22.09.2017 (f.d. 249), însă dovada recepționării nu este.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat în termen recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017. (f.d. 250-251)

Examinând argumentele invocate în recurs în raport cu actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat urmează a fi admis din considerentele ce preced.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC instanța de recurs după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 05 octombrie 2015 a admis cererea introductivă depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Roco-Turism” SRL și a numit administratorul autorizat Balan Vladimir în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016 s-a admis cererea introductivă depusă de către creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, s-a constatat insolabilitatea debitorului ÎM „Roco-Turism” SRL și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de debitor, fiind desemnat în calitate de lichidator Balan Vladimir.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 15 august 2017 a admis parțial cererea înaintată de lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir, a stabilit cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu ÎM „Roco-Turism” SRL, Balan Vladimir pentru perioada de observare în sumă de 7600 lei lunar, iar pentru perioada efectiv lucrată suma de 23 500 lei, a trecut în obligația administratorului și fondatorului ÎM „Roco-Turism” SRL Beliesco Elena și Mammadov Rauf achitarea remunerației administratorului provizoriu pentru perioada de observare și onorariul fix al lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL și a încasat în mod solidar suma de 57 700 lei, precum și a cheltuielilor suportate de către administratorul provizoriu/lichidator din cont propriu pentru îndeplinirea funcțiilor sale în mărime de 1823,80 lei. În rest, cererea înaintată de lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului, Balan Vladimir cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente perioadei activității în calitate de administrator provizoriu și lichidator din contul asociatului Gumbatov Tatiana, s-a respins ca fiind neîntemeiată

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră prematură concluzia instanței de insolabilitate, din următoarele motive.

Actele cauzei atestă că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, înaintând cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Roco-Turism” SRL, a invocat că debitorul este în incapacitate de plată, or, potrivit hotărârii cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului seria AH nr. 0138414 din 01.04.2014 emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău s-a dispus urmărirea datoriei debitoare a contribuabilului ÎM „Roco-Turism” SRL, care la situația din 01.04.2014 constituia 93 410,57 lei. Contrar obligațiilor sale de achitare a datoriilor fiscale conform hotărârii organului fiscal sus-menționat, contribuabilul ÎM „Roco-Turism” SRL la situația din 23.02.2015 a înregistrat restanțe față de Bugetul Public Național conform Contului Curent Generalizat în sumă totală de 96 368,23 lei.

Instanța de insolabilitate prin încheierea din 05 octombrie 2015 a admis cererea introductivă depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Roco-Turism” SRL și a numit administratorul autorizat Balan Vladimir în calitate de administrator provizoriu. Ulterior, prin hotărârea din 04 martie 2016 a admis cererea introductivă depusă de către creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun.

Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, a constatat insolvabilitatea debitorului ÎM „Roco-Turism” SRL și a intentat procedura simplificată a falimentului față de debitor, fiind desemnat în calitate de lichidator Balan Vladimir.

Lichidatorul ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”, Hotărârii Guvernului nr. 165 din 09.03.2010 „Cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real”, modificată prin Hotărârile Guvernului nr. 287 din 30.04.2013, nr. 299 din 23.04.2014, nr. 219 din 29.04.2015 a solicitat încasarea remunerației administratorului pe perioada de observare pentru perioada efectiv lucrată (151 zile, numirea la data de 05.10.2015 în calitate de administrator provizoriu și 04.03.2016 ședința de examinare a cererii introductive), cât și pe perioada procedurii simplificată a falimentului de la numirea în ca calitate de lichidator. Consideră că, pentru perioada efectiv lucrată în calitate de administrator provizoriu al ÎM „Roco-Turism” SRL remunerația constituie 38 253,33 lei (1900 x 4/30 x 151), iar pentru activitatea desfășurată în calitate de lichidator pentru perioada 04.03.2016-04.06.2016, remunerația stabilită prin hotărârea adunării creditorilor ÎM „Roco-Turism” SRL din 24.05.2016, reflectată în procesul-verbal nr. 1 din 24.05.2016 în mărime de 11 400 lei lunar, constituie 34 200 lei (11 400 lei x 3 luni).

Totodată, în temeiul Legii insolvabilității administratorul autorizat a solicitat încasarea în mod solidar de la administratorul Beliesco Elena și de la fondatorii ÎM „Roco-Turism” SRL, Gumbatov Tatiana și Mammadov Rauf în beneficiul administratorului autorizat Balan Vladimir a onorariului fix administratorului provizoriu/lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL în procedura simplificată a falimentului Balan Vladimir, în mărime de 72 453,33 lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 1823,80 lei.

Potrivit art. 25 alin. (5) lit. i) al Legii insolvabilității pentru atribuțiile și drepturile administratorului provizoriu în cadrul procesului de insolvabilitate sunt primirea remunerației și recuperarea cheltuielilor, confirmate de instanța de insolvabilitate, suportate de administratorul provizoriu în activitatea sa. Alin. (6) prevede că cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Conform art. 32 alin. (1) al Legii insolvabilității, cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului. Prin tranzacție se poate stabili o altă ordine de repartizare a cheltuielilor judiciare. (2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta

în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar. (4) Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare și a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabilește instanța de insolvabilitate într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

Conform art. 70 alin. (13) al legii menționate supra, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Instanța de recurs consideră că instanța de insolvabilitate la examinarea cererii de încasare a remunerației administratorului provizoriu/lichidatorului ÎM „Roco-Turism” SRL Balan Vladimir în mod solidar de la administratorul ÎM „Roco-Turism” SRL Beliesco Elena și de la fondatorul Mammadov Rauf, respingând cererea de încasare de la fondatorul Gumbatov Tatiana, nu a luat în considerație prevederile art. 32 și art. 70 al Legii insolvabilității, în care este specificat la care etapă a procesului administratorul autorizat poate solicita remunerația pentru timpul efectiv lucrat de la oragnul de conducere și de la fondatori.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. (3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale. Art. 6 CPC prevede că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Prevederile pct. 10.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvabilității indică că pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, administratorul provizoriu are dreptul la remunerare, precum și la recuperarea cheltuielilor suportate pentru acțiunile sale (notificarea creditorilor, comunicarea actelor de procedură etc.).

În sensul Legii insolvabilității, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societății comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii consiliilor de lichidare,

contabilii. Instanța citează administratorul, membrii organelor de conducere ai debitorului, președintele comitetului creditorilor, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea cauzei. Încheierea e susceptibilă cu recurs de persoana vizată.

Potrivit conținutului încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017 instanța de insolvabilitate a examinat cererea administratorului autorizat Balan Vladimir cu privire încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente perioadei activității în calitate de administrator provizoriu și lichidator în mod solidar de la administratorul ÎM „Roco-Turism” SRL Beliesco Elena și fondatorul Mammadov Rauf, fără a delimita sumele încasate de la persoanele vizate în încheiere pentru fiecare etapă a procesului de insolvabilitate.

Astfel, instanța de insolvabilitate urma să delimiteze sumele înaintate de administratorul autorizat Balan Vladimir, or, prevederile art. 32 și art. 70 al Legii insolvabilității, clar indică la care etapă a procesului administratorul autorizat este în drept a solicita de la membrii organelor de conducere și fondatori remunerația pentru timpul efectiv lucrat în calitate de administrator provizoriu și lichidator.

Totodată, respingând cererea lichidatorului de a încasa remunerația de la fondatorul Gumbatov Tatiana instanța de insolvabilitate nu și-a motivat hotărârea.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că Curtea de Apel Chișinău nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, ce au importanță pentru aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, instanța de recurs apreciază încheierea instanței de insolvabilitate ca fiind prematură.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră imposibilă corectarea erorii admise de către instanța de judecată în condițiile procedurii prevăzute de către legislația procesuală, motiv pentru care cauza urmează a fi restituită spre rejudecare.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele indicate, să verifice și alte circumstanțe ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate pe dosar, și în dependență de situația stabilită, în raport cu normele de drept material și procedural, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. b) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Balan Vladimir, lichidatorul Întreprinderii Mixte „Roco-Turism” Societate cu Răspundere Limitată în procedura simplificată a falimentului.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017.

Se remite cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău la etapa soluționării cererii administratorului autorizat Balan Vladimir privind încasarea remunerației pentru perioada activității în calitate de administrator provizoriu, lichidator și a cheltuielilor aferente.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas